

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 13105-08-24 פלוני נ' ידיעות אינטרנט ותקשורת דיגיטלית בע"מ

לפני כבוד השופטים יונה אטדגי, אב"ד, אריאל צימרמן, טל לוי-מיכאלי

המערער: פלוני
בעצמו

נגד

המשיבה: ידיעות אינטרנט ותקשורת דיגיטלית בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד טל ליבליך ועו"ד נתאי צוריאלי

פסק דין

השופט א' צימרמן:

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בבית ים (כב' השופט עדי סומך), בת"א 4688-11-23, מיום 21.7.2024, אשר הורה על דחיית תביעתו של התובע על הסף.
2. בקיצור נמרץ: המערער מתאר כי הוא נשא איידס. המשיבה היא מי שלטענתו מפעילה את אתר Ynet. בשנת 2014 פורסמה באתר כתבה שאינה מזכירה את שמו של המערער, על אודות פסק דין קודם שעניינו בנשא נגיף האיידס שתבע רופא שיניים. תגובות פורסמו לה ברבות השנים, אשר בהן צוין שמו של התובע וכללו על פי תיאורו התייחסות שלילית כלפיו. בגין אלה ראה המערער להגיש בחודש יוני 2019 תביעה קודמת לבית משפט השלום בתל אביב (להלן: "התביעה הקודמת"), שעילותיה בפגיעה בפרטיות ובלשון הרע, כך גם בעילות מסגרת שהוגדרו כחלופיות. המשיבה התגוננה וטענה בין היתר כי אינה אחראית לתגובות, כי אם המגיבים.
3. במהלך שמיעת התביעה הקודמת, שהתברר לפני כב' השופטת קוברסקי, עתר המערער בשנת 2020 למתן צו לספקי האינטרנט לגילוי כתובות המגיבים, כאשר ניתן להבין כי הדבר נועד לאפשר לו לתקן את כתב התביעה ולהוסיף את המגיבים כנתבעים; המשיבה הותירה את חשיפת הפרטים לשיקול דעת בית המשפט (נספח 12 לתשובה); בית המשפט אפשר בחודש מרץ 2022 את חשיפת הפרטים (נספח 14 לתשובה). אך כעולה מהחלטתו מיום 28.12.2022 (נספח 11 לתשובה), שבאה לאחר התראות (נספח 17 לתשובה), המערער נמנע מלעשות דבר, הביא לדחיית בירור התביעה פעם אחר פעם ובזבז את זמן הצדדים ובית המשפט. המערער קיבל הזדמנות לעשות את הנדרש, אך זולת התעמתות עם בית המשפט בדבר צדקת אותה החלטה (נספח 18 לתשובה), לא עשה המערער דבר לקידום התביעה, גם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 13105-08-24 פלוני נ' ידיעות אינטרנט ותקשורת דיגיטלית בע"מ

לאחר התראות נוספות בדבר מחיקתה מחוסר מעש. ביום 16.4.2023 התביעה הקודמת נמחקה.

4. המערער, שלטענת המשיבה לא היה שבע רצון כנראה מעמדת המותב ביחס לתביעתו הקודמת, המתין חודשים מספר (בדיון הבהיר – ביודעו כי כב' השופטת קוברסקי בדרכה לפרוש לגמלאות), שאז הגיש תביעה חדשה נגד המשיבה (לבדה), ביום 2.11.2023. זאת עשה בבית משפט אחר במחוז שבתה של המשיבה, הוא בית משפט השלום בבתי-ים, ובלא לציין את דבר קיומה של התביעה הקודמת או גלגוליה. עילותיה בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, כמו גם ברשלנות והפרת חובה חקוקה (אך לא בלשון הרע), ועניינה בתגובות מן השנים 2015 ועד 2019, ופרט לאמור תכניה דומים להפליא לקודמתה.

5. המשיבה עתרה לסילוק התביעה על הסף. הנימוק העיקרי שנשמך עליו: התיישנות. סעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות קובע תקופת התיישנות מקוצרת של שנתיים, ציינה; זו חלפה, שכן לשיטתה קיומו של הליך משפטי קודם אינו יכול לעצור את מרוץ ההתיישנות מכוח סעיף 15 לחוק ההתיישנות, התשכ"ח-1958, זאת שעה שאותו הליך היווה שימוש לרעה בהליכי משפט, וכזו היתה תביעתו של המערער, נטען. בפרט כך נוכח הבאתו המכוונת של ההליך לכלל מחיקה עקב מחדלי המערער, וביצועו של "פורום שופינג" בדרך של הגשת תביעתו בבית משפט אחר ובלא לציין את פרטי ההליך הקודם. על כך הוסיפה המשיבה כי חוסר תום לבו הנטען של המערער בנסיבות מהווה עילה עצמאית למחיקת התביעה על הסף.

6. המערער הגיב לבקשת הסילוק על הסף. בתמצית, המערער לא מצא כל פסול בהתנהלותו בבירור התביעה הקודמת. כן ציין כי מחיקת התביעה הקודמת, להבדיל מדחייתה, הובילה אצלו לציפייה כי יוכל להגיש תביעה חדשה, נתון להתיישנות. לסברתו אין כל הצדקה שלא לראות בהליך הקודם ככזה המשעה את מרוץ ההתיישנות לצורך האמור בסעיף 15 לחוק, ומכאן שהתיישנות אין. לעמדה שבשולי בקשת הסילוק, והיא כי התנהלותו של המערער די בה כשלעצמה להביא לסילוק ההליך על הסף, לא התייחס המערער מפורשות, אף שכאמור ניתן ללמוד מתשובתו המפורטת כי ממילא לא דבק רבב בהתנהלותו.

7. בית משפט קמא נעתר לבקשת המשיבה והורה על דחיית התביעה על הסף. בפסק דינו המפורט קבע כי יש לסלק את התביעה על הסף משני הטעמים שבבקשת הסילוק: התיישנות, כמו גם שימוש לרעה בהליכי משפט. התמקדותו נעשתה בסוגיית ההתיישנות ותחולת כלל השעיית המרוץ שבסעיף 15 לחוק ההתיישנות, אך זו הצריכה הידרשות מפורטת לשאלה של חומרת הפגם הנטען בהתנהלותו של המערער לעת בירורה של התביעה הקודמת. בית משפט קמא סקר התנהלות זו (פסקאות 45-48 לפסק הדין), עמד על הפגמים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 13105-08-24 פלוני נ' ידיעות אינטרנט ותקשורת דיגיטלית בע"מ

הרבים שבהתנהלות המערער, וקבע אפוא כי התקופה של ניהול ההליך הקודם תימנה בתקופת ההתיישנות, אשר נמצא כי נוכח הוראת סעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות (וחרף קיומן של עילות מסגרת נוספות) תעמוד על שניים. לכך הוסיף את התנהלות המערער לא רק בעת אלא גם לאחר ההליך הקודם, ובפרט הגשת ההליך בבית משפט אחר בלא ליידע בדבר קיומו של ההליך הקודם (פסקה 50 לפסק הדין). התביעה נדחתה, תוך שבשים לב לקביעתו כי המערער עשה שימוש לרעה בהליכי משפט, חויב הוא בהוצאות בסך 12,000 ₪.

8. המערער הגיש ערעור על פסק הדין. בגדרו הרחיב בפסיקה, שיצוין מראש ובלי להרחיב כי בעיקרה גילה המערער פנים שלא כהלכה וממילא אין בה כדי להקרין על שאלות של התנהלותו של המערער בנסיבות הקונקרטיות של המקרה שלפנינו והשלכותיהן. לשיטתו, בתמצית, פעל כיאות בהליך הקודם, ומכאן שיש להחיל את הוראת סעיף 15 לחוק ההתיישנות לעניין השעיית מרוץ ההתיישנות. כן הלין על כי בית משפט קמא דחה את התביעה שעה שקודמו, בית משפט השלום בתל אביב, מחק את התביעה, והרי מחיקת התביעה מחוסר מעש אינה מונעת את הגשתו של הליך חדש. לסברת המערער (סעיף 35 ואילך), לא היה גם מקום לקביעת בית המשפט קמא כי ניצל לרעה את ההליך המשפטי. אין כל פסול באי אזכור ההליך הקודם, עמדתו, ואת חיוב התובע בתקנה 10(11) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: "התקנות") לציין "דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו" מפרש המערער ככזה המתייחס רק "להליך נוסף המתנהל בהווה" (סעיף 37 לערעור). ממילא, ברירת המחדל היא כי תביעה שנמחקה תימשך מהשלב שבו נמחקה קודמתה, ולכן סבור המערער כי אין קושי באי-ציון ההליך הקודם.

9. המשיבה מצדה, בתשובתה הסדורה, סומכת ידיה על פסק הדין. בפרט הרחיבה בכל התנהלותו של המערער, הן לעת ניהול ההליך הקודם, הן לעת הגשת התביעה החדשה בידו, התנהלות שיש בה להצדיק לשיטתה את הסילוק הן מטעמי התיישנות (באין תחולה לסעיף 15 לחוק), הן כטעם עצמאי.

10. דיון התקיים לפנינו ביום 6.3.2025. בגדרו ביקשנו בין היתר לברר עם המערער את פשר התנהלותו בהליך הקודם, ולעת הגשת התביעה החדשה. בגדרי הדיון נהג המערער בדרך בלתי מכבדת את ההליך והמותב. באשר למחיקת התביעה הקודמת מחוסר מעש, הסביר כי הביא לכך באופן מכוון: "רציתי שהתביעה תימחק ואז אמשיך את ההתנהלות מול הספקים", ציין (עמ' 2, ש' 8 לפרוטוקול). הוא הוסיף כמי שידע משפטים (בצינו כי הוא בעיצומם של לימודי המשפטים כיום), הוא ידע כי "מחיקה מחוסר מעש מאפשרת לי הגשת תביעה חדשה". כן ראה המערער להוסיף כי בדיון בתביעה הקודמת שהתקיים ביום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 13105-08-24 פלוני נ' ידיעות אינטרנט ותקשורת דיגיטלית בע"מ

28.12.2022 (דיון שבסופו ניתנה החלטת כב' השופטת קוברסקי המבקרת בחריפות את המערער והתנהלותו הדיונית), למד כי **"השופטת קוברסקי ציינה שהיא יוצאת לגמלאות, והתביעה הוגשה לאחר שיצאה לגמלאות"**. הסבר מדוע לא ציין בתביעתו החדשה את דבר קיומה של קודמתה, כמצוות התקנות, מצא המערער בהוראת תקנה 41(ג)(1) לתקנות, זו הקובעת שאם נמחקה תביעה קודמת בהתאם לתקנות, **"הדיון בתביעה חדשה יימשך מהשלב שבו נמחקה התביעה הנוכחית, זולת אם הורה בית המשפט אחרת"**; כיצד יידע בית המשפט כי הייתה תביעה קודמת, לא ידע לבאר.

11. בתום הדיון, עמדנו על כי טוב יעשה המערער לו ייסוג בו מערעורו, אך הוא דרש כי יינתן פסק דין, וזו כמובן זכותו.

12. לאחר העיון: לשיטתי, דין הערעור להידחות, ודין התביעה שהגיש להיוותר ככזו שנדחתה על הסף. לשם כך איננו נדרשים להיכנס לניתוח הסוגיות המשפטיות בעיקרן הקשורות בסוגיית ההתיישנות, שבפסק דינו המפורט של בית משפט קמא, ודי לנו כי סילוק התביעה על הסף הוא מוצדק אף מטעמו האחר של בית משפט קמא, והוא השימוש לרעה בהליכי משפט.

13. תכליתו של האיסור על שימוש לרעה בהליכי משפט היא כפולה: במישור הציבורי – שמירה על התקינות והטוהר של ההליך השיפוטי, ובמישור הפרטי – מניעת תוצאות בלתי הוגנות בין בעלי הדין (רע"א 1954/24 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד (7.1.2025) (פסקה 24 לחוות דעתו של כב' השופט סולברג והאסמכאות שם)). איסור זה בא לידי ביטוי מפורש בתקנות כיום (תקנה 4 לתקנות). תקנה 42 לתקנות קובעת כיום כי **"סבר בית המשפט שבעל דין עשה שימוש לרעה בהליכי משפט רשאי הוא, מטעם זה בלבד, למחוק את כתב טענותיו כולו או מקצתו"**; כאשר תקנה 43 מוסיפה כי בית המשפט רשאי אף לדחות את התביעה, מכל נימוק אחר שלפיו הוא סבור כי ראוי ונכון לעשות כן. ראוי לציין כי בלא קשר ליחס העיוני המדויק שבין תקנה 42 לתקנות (שעניינה מחיקה) ותקנה 43 לתקנות (שעניינה דחייה), הרי שבמקרים המתאימים, הן מחיקה הן דחייה של ההליך אפשר שיסכנו (וראו: ע"א 8416/22 רמי שבירו הנדסה בניה והשקעות בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל (14.11.2023); ע"א 3018/23 קוגן נ' גרשון (14.11.2023) (כב' השופט מינץ)). מובן שהשימוש בשיקול הדעת לעצם הסילוק ודרך הסילוק ייעשה בזהירות הנדרשת ובמקרים החריגים בלבד (וראו: עניין וקנין הנ"ל בפסקה 35).

14. מובן הדבר: אכן, כטענת המערער, מחיקה מחוסר מעש מחמת מחדלי תובע אכן אינה שוללת מניה-וביה את אפשרות הגשתה של תביעה חדשה, והרי מחיקה אינה מקימה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 13105-08-24 פלוני נ' ידיעות אינטרנט ותקשורת דיגיטלית בע"מ

כשלעצמה ובאין הוראות נוספות קיומו של מעשה בית דין. אולם על מנת לדעת האם בנסיבות המקרה הקונקרטי יש להציב מחסום בפני תובע מלשוב ולהגיש את תביעתו, יש לבחון בנסיבות שניים אלה: ראשית, התנהלותו לעת ההליך הקודם, ושנית, התנהלותו לעת הגשת התביעה החדשה.

15. אשר למה שארע בגדרי התביעה הקודמת: מחדלי התובע בניהולה נסקרו בפסק דינו של בית משפט קמא ועולים מן הצרופות לתשובת המשיבה. לבס בגרירתו של ההליך משך זמן ניכר ובאופן בלתי סביר, תוך התעלמות כמעט מוחלטת של המערער-התובע מהוראותיו של בית המשפט. אך אם ניתן היה להניח עדיין כי מדובר אך בזניחת ההליך, באופן שלדיו של המותב שדן בהליך הקודם הצדיק את מחיקת התביעה בלא הוספת הוראות ומגבלות עליה, התחוויר לפנינו כי המדובר במהלך מחושב של המערער: עולה, כי לא היה שבע רצון מעמדת המותב שדן בהליך (ונספח 18 לתשובה ידגים). על כן, ביודעו כי מחיקת הליך לא תביא ככלל ליצירת מעשה בית דין, כלכל המערער צעדיו ובחר בכוונת מכוון לפעול בדרך שתביא למחיקת התביעה. יכול היה הוא לעתור למחיקת התביעה ולציין כי בדעתו להגיש תביעה עתידית (שאז אפשר שבית המשפט, כפי סמכותו בתקנה 41(ג) לתקנות, מחייבו בהוצאות, או קובע תנאים לעניין תביעה עתידית) – והמערער בחר במכוון שלא לעשות כן. הוא יכול (וצריך) היה להתייחס להוראות בית המשפט – אך המערער ביכר להתעלם מהן. הוא המתין למחיקת ההליך, כפי שנלמד בבירור מדבריו בדיון לפנינו, רק על מנת שיוכל לשוב ולהגישו. זאת, כפי שציין בדיון לפנינו באופן מפעים (אף שבהמשך ניסה להפחית מעוצמת אמירתו) ביודעו כי **"השופט קוברסקי ציינה שהיא יוצאת לגמלאות"**.

16. שעה שהמערער הכמין כוונותיו מן המותב שדן בתביעה הקודמת, הרי שהתנהלותו לא הצריכה את המותב להציב מגבלות על הגשתה של תביעה עתידית, ועל כן נמחקה התביעה מחוסר מעש ואפילו ללא צו להוצאות. אך התנהלותו של המערער לאחר מכן, בכל הקשור להגשת התביעה החדשה, ודאי העבירה את עניינו לסף המקרים החריגים היכולים להצדיק את סילוק תביעתו על הסף.

17. המערער המתין כאמור עד לפרישת המותב שדן בתביעתו הקודמת, **"והתביעה הוגשה לאחר שיצאה לגמלאות"**, ניסוחו בדיון. יתרה מכך, המערער הקפיד – ללא כל הסבר – להגיש את תביעתו לבית משפט השלום בבתי-ים, לא זה בתל-אביב; ואין אלא לתהות: שמא חשש כי יתחוויר שהמותב הקודם ממשיך בשמיעת תיקים. גם אם מובן שלא כל הגשה בבית משפט אחר תהווה שימוש לרעה בהליכי משפט, ברי כי **"במקרים מסוימים בהם התנהלה בעבר תובענה לפני בית משפט אחד, ובסמוך לאחר מחיקתה מוגשת תובענה זהה לבית משפט אחר – עלול להתעורר חשש לקיומם של שיקולים בלתי ראויים שנועדו למנוע**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 13105-08-24 פלוני נ' ידיעות אינטרנט ותקשורת דיגיטלית בע"מ

התדיינות לפני הפורום שדן בתובענה הראשונה, ולחלופין, לבחירת הפורום אליו הוגשה התובענה השנייה" (בש"א 7761/23 שירותי בריאות כללית נ' פלוני (27.12.2023)). המקרה שלפנינו נמנה עם מקרים אלה, היכולים ללמד על "forum shopping" מצדו של התובע- המערער (וראו: בש"א 6954/15 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' פלוני (22.10.2015)).

18. הערכה זו מתחזקת נוכח בחירתו המכוונת של המערער להימנע מלציין בתביעתו, הדומה להפליא לקודמתה, את דבר קיומה של התביעה הקודמת. זו ודאי חובתו, כהוראת תקנה 10(11) לתקנות, הדורשת ציון "דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו"; וקשה להתרשם מפרשנותו של המערער כי התקנה מתייחסת רק "להליך נוסף המתנהל בהווה" (סעיף 37 לערעור). קשה עוד יותר היה להתרשם מן התואנה שנתן המערער לאי-ציון תביעתו הקודמת, בכך שברירת המחל להמשך בירור של תביעה כאשר קודמתה נמחקה, היא מן הנקודה שבה נפסקה הקודמת, כהוראת תקנה 41(ג)(1) לתקנות. וכיצד יידע המותב כי עליו לקדם את התביעה מאותה נקודה, אם התובע לא ראה לציין את דבר קיומה של נקודה שכזו? וכיצד יידע הגורם המנתב את התיקים בבית המשפט כי תובענה קודמת כלל הייתה קיימת, וכי מטעמי יעילות ראוי לנתבה תחילה למותב שדן בה?

19. כל הסבר מניח-דעת לא נשמע מפי המערער בדיון, רק הערות שהעמיקו את ההבנה כי דרך הילוכו היא של מי שמבקש לעשות שימוש במערכת המשפטית כאוות נפשו. דרך התנהלותו באולם, בנימה ובהתבטאות ("כשהשופט עמית יהיה תורן אני אגיע אליו על פסה"ד שכלל הנראה יהיה"), ציין כאשר חש כי הרוח אינה נושבת לכיוונו בדיון בערעור, כדוגמה, אך מעצימה את ההבנה כי לפנינו מסוג המקרים שבהם ראוי להעמיד בפני המערער-התובע מחסום מפני ניסיון חוזר ונשנה לבירור ומחזור טקטי של התביעה המסוימת שהגיש, ונותרה בעטיו תלויה ועומדת משך זמן רב בהרבה מן הנדרש.

20. סוף דבר: לשיטתי, דין הערעור להידחות, וכך אציע לחבריי להורות. במקרה זה המערער יישא בהוצאות המשיבה בקשר עם הערעור בסכום של 35,000 ₪.

אריאל צימרמן, שופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 13105-08-24 פלוני נ' ידיעות אינטרנט ותקשורת דיגיטלית בע"מ

השופט י' אטדגי (אב"ד) :

אני מסכים.

יונה אטדגי, שופט

השופטת ט' לוי-מיכאלי :

אני מסכימה.

טל לוי מיכאלי,
שופטת

תוצאת פסק הדין :

הערעור נדחה. המערער יישא בשכ"ט עורכי דינה של המשיבה בסכום של 35,000 ₪. המזכירות תעביר את העירבון שהפקיד המערער להוצאות המשיבה, לידי המשיבה באמצעות באי כוחה.

פסק הדין מותר בפרסום, בלא ציון שמו של המערער.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"ה, 09 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

טל לוי מיכאלי, שופטת

אריאל צימרמן, שופט

יונה אטדגי, שופט
אב"ד